

UD AF FAGLIGHEDEN

Pædagoger er kreative folk. De får mange idéer. Nogle af dem bliver til praktiske, sjove, uundværlige og brugbare ting eller ydelser, som andre kan få glæde af i det pædagogiske arbejde. Dette er det sidste af tre portrætter, hvor pædagoger fortæller om de idéer, de har udviklet med udgangspunkt i deres faglighed som pædagog.

Leg med en gå-ven

Gitte Baarts har opfundet en gå-ven. Et bånd til at holde i, når børn og voksne går tur. Båndet giver friere bevægelser, en raskere gang og så er båndet også ømme pædagogrygges bedste ven. Den kreative 53-årige pædagog er fascineret af leg og vil lave en håndbog om alt det, man kan lege med mælkekasser.

Begejstringen lyser ud af pædagog Gitte Baarts, mens hun forklarer og fortæller, hvad et bånd ved navn gå-ven kan bruges til. Båndet er ellers temmelig undseeligt.

Orange solidt stof syet sammen, så det ender i to håndtag og påsyet refleksbånd med navnet gå-ven og nogle fodspor trykt på i lyserødt og sort. Det hele er cirka 30 centimeter langt og cirka tre centimeter bredt.

For Gitte Baarts, som er pædagog i Gentofte, er båndet dog meget mere end det. Hun mener nemlig, at hun har opfundet noget, der får både

børn og voksne til at elske at gå ture. Og det er jo ikke så skidt, når nu det er sundt at bevæge sig for både små og store.

»Børnene går raskere til, og de kan bevæge sig friere. Og så er der en masse sidegevinster, som jeg først har fundet ud af, efter jeg fik udviklet båndet. For eksempel sker det sjældent, at børnene slipper gåbåndet, fordi det er meget behageligere at holde fast i end svedige hænder eller tykke, våde vanter. For pædagogerne er det slut med at skulle bøje sig ned for at nå børnenes hænder, og de undgår at få ondt i ryggen og lange arme,« siger hun.

EN LEG AT GÅ. I Månehuset i Gentofte Kommune, hvor Gitte Baarts har arbejdet i de seneste seks år, er både børn og voksne glade for at tage på ture. Men før tog de ofte bussen, selvom der blot var få stoppesteder til biblioteket. Det gør de aldrig mere, for nu er det blevet en leg at gå. Også i skovbørnehaven ved Vedbæk, hvor de tre børnehavegrupper skiftes til at nyde naturen i

Skovhytten, bruges gå-vennen, når turen går langs vejen og ned til skoven for at udforske naturen.

Idéen til gå-vennen kom efter et besøg hos en jæger, der gav børnene et bånd, som han ellers brugte til at sætte rundt om hatten for at blive set af de andre jægere. Da børnene gik hjem fra besøget, gik de med båndene imellem sig, og Gitte Baarts så, hvordan det hjalp børnene til at gå meget bedre.

»Jeg så straks mulighederne i båndet, men var lidt længe om at få det sat i produktion. Først da en kollega sagde, at hvis ikke jeg ville gøre idéen til virkelighed, så ville hun, tog jeg mig sammen og satte mig ved symaskinen. Jeg skal ikke tjene fedt på min opfindelse, jeg håber faktisk at nogle andre har lyst til at overtage produktionen, så den kan blive mere udbredt,« siger hun.

JEG ER PRAKTIKER. Gå-vennen er ikke den eneste idé, Gitte Baarts har fået, faktisk er hun

fuld af dem. De fleste bruger hun dagligt sammen med børnene, når legen skal udvikle sig i børnehaven.

Leg og kreativitet er nemlig det bedste ved at være pædagog, mener Gitte Baarts, som elsker at finde på sammen med børnene.

I sine 25 år som pædagog har hun også været leder, men da det mere og mere blev et kontorjob, søgte Gitte Baarts igen ud i den praktiske pædagogik, som hun holder allermest af.

»Jeg vil helst være sammen med børnene og skabe rammer og rum for deres leg. For mig er det essensen af pædagogjobbet. Jeg bruger meget tid på at iagttage børns leg, og på at finde ud af, hvad der skal til, for at de kan få en god leg, der kan udvikle sig og dermed udvikle dem,« siger hun.

Gitte Baarts betegner sig selv som en praktiker. Det der med at holde lange møder om aftenen er det værste ved at være pædagog, når man har været mange år i faget.

»Det giver mig stor tilfredsstillelse at om- ▶

»Det giver mig stor tilfredsstillelse at omsætte min erfaring, viden og faglighed til noget, der fungerer i praksis. Det er nok der, jeg har min styrke. Jeg synes, at det er fantastisk, at pædagoger nu kender til en masse teori og har en stor viden om, hvordan børn lærer.

Gitte Baarts, pædagog i Månehuset i Gentofte

Her ses, hvordan gå-vennen bruges i praksis i Gitte Baarts egen institution.

Af Vibeke Bye Jensen, vbj@bupl.dk / Foto: Gitte Sofie Hansen

► sætte min erfaring, viden og faglighed til noget, der fungerer i praksis. Det er nok der, jeg har min styrke. Jeg synes, at det er fantastisk, at pædagoger nu kender til en masse teori og har en stor viden om, hvordan børn lærer. Men jeg går mest op i legen, for det skal ikke være for skoleagtigt at lære i børnehaven,« siger hun.

Det mest spændende i arbejdet er at være i en proces med at stable en fest eller et teaterstykke på benene, synes Gitte Baarts

»Når der er en masse glæde, og det hele summer af liv og latter, så lykkes man som pædagog. Det er så tilfredsstillende, og det vil jeg aldrig slippe. Jeg tror, at jeg bliver ved, lige til jeg segner,« siger hun.

MÆLKEKASSER OG FANTASI. Gitte Baarts' idérigdom slutter ikke med gå-vennen. Det næste projekt er at skrive en håndbog om, hvordan man kan udnytte de mælkekasser, der findes på næsten alle institutioners legepladser, til at skabe legemuligheder for børnene.

»Vi bruger mælkekasserne rigtig meget hos

os. Vi har en kedelig legeplads, men vores mælkekasser kan blive til alt muligt. Ved hjælp af noget snor og et par skilte, som børnene tegner, får vi lynhurtigt lavet en café eller en fiskehandler. Et par stykker af sådan nogle 'legehuse', og så er der straks gang i nogle gode legerelationer,« siger hun.

Gitte Baarts har også set, hvordan andre bruger mælkekasserne, og nu vil hun gerne give alle idéerne videre.

»Man kan bruge dem, når man rydder op på legepladsen. Så kan man sige, at et barn samler alle de blå skovle sammen, og en anden samler alle de røde spande, og så går oprydningen som en leg. Vi bruger også mælkekasserne, når vi laver snobrød, hvor vi stikker pindene ind i kassernes huller, for så er de nemmere at styre. Og så bygger vi huse, scener, borge, sørøverskibe, hestevogne, zoologisk have, hockeybane, trafikbaner og brandbiler, og børnene er selv med til at udvikle, hvordan vi kan gøre. Det er jo kreativitet, så det batter,« siger hun. ■

OM GITTE BAARTS

Gitte Baarts er gift og har to voksne børn. Hun har altid været glad for børn. For mange år siden var hun i huset og forpraktikant. Derefter var hun dagplejemor, inden hun blev medhjælper og kom ind på seminarier i Ballerup. Hun blev uddannet i 1985 og arbejdede i 17 år i Værløse. I 10 år var hun leder. De seneste seks år har Gitte Baarts arbejdet som pædagog i Månehuset i Gentofte.

➔ Læs mere på:
www.gåven.dk

Sammen med en flok børn går Gitte Baarts og en kollega ned til skoven i nærheden af udflytterbørnehaven Skovhytten. Lille og stor kan ubesværet gå ved siden af hinanden uden at få ondt i arme eller ryg og uden at få svedige hænder. Det gør gåturen så behagelig, at børnene er blevet glattere for at bevæge sig, selvom det foregår i gåsegang.

